

som var i meget nær slægt med Grønlandshvalerne og kaldtes en Nordkapper. Denne Hval sagde han var meget sjælden at faa heroppe. Senere i Aften kl. 5 ankom Dampskibet Eigil fra Island, og med den afrejste nogle af de Færinger, som skal til Udstillingen i Bergen. Nogle ere tilbage at afrejse med Føringur, thi der koster det mindre. Nu kl. 9 er Veiret blevet rigtig godt.

5. I Morges tidligt tog Sysselmand Müller, Kvartermester Samuel Anthoniussen og 5 andre Politister til Vestmannahavn, thi om Natten Kl. 2 var der kommet 2 Mænd her til Thorshavn (1 Mand fra Vestmannahavn og 1 fra Kvivig) for at klage over Trawlerne, der laa og fiskede for nær derhjemme. Af denne Grund havde Amtmanden bedet Sysselmand Müller om at tage derhen i hans Sted. I Aftes kom en stor Skonnertbrig her til Thorshavn, som hedder Martha Elene, Kapt. J Blix. Skonnertbriggen var ladet med Kul og kom fra Grangemouth.

6. Tidlig i Morges ankom Politisterne med 1 Trawler, men det er ikke den samme, som laa og trawlede uden for Saxen dengang Amtmanden var der nede. Denne laa nemlig inde paa Vestmannahavn. Kl. 11 i Dag var Kaptajnen oppe paa Sorenskrivertkontoret til Forhør, og der blev han spurgt, om han vilde ligge her paa Thorshavn, indtil man kunde komme med Bevis fra Vestmannahavn, om han var uskyldig i at have fisket for nær eller om han var skyldig. Eller ogsaa om han vilde betale 20 Pund St. (360 kr.), og saa slippe lige straks afsted. Han foretrak hellere at betale, og han sejlede afsted Kl. 4 i Dag. Tidlig i Morges ankom Postdampskibet Vesta fra København. Den skulde rigtignok have været her i Gaar!

10. I Dag ankom Dampskibet Føringur, og med den afrejste de tilbageblevne den Gang. Egil var her til Udstillingen i Bergen. Jeg, tilligemed min Far, min Mor og min Søster Anne har i Dag været i Besøg ude paa Arge.

11. I Dag Kl. 12 Begravedes en Mand fra Sandøe, som var død paa Hospitalet. Manden hed Mortan Joensen. (Mortan í Króki.).

Vitjan av miðsónsskipi

12. I Dag ankom her til Thorshavn et Missionsskib, en Slup der er hjemmehørende i London og hedder Sofia Wheatly, Kapt. John White. Dette samme skib var her i Fjor, og da var Kaptajnen



Frá vinstri eru húsini hesi: Müllars hús, Gamla posthúsið til 1898, Villumsstova, Oyspistova (Ásbjørnsstova), hjá Lenu í Gongd, í Dali hjá Monu? og Jákup, Dávastova, Steinhúsini. Myndin er tikin úr vindeyganum í Geil 1902



F.v. Fútaskova, Handilsforeiningin, har Jens Olsen resideraði í 1921, Lützens pakkhús, seinni Karl á Lag

tilligemed en Dr. Greenfeldt inde hos os. Dengang havde min Søster daarlige Øjne, men Dr. Greenfeldt gav hende noget, som hun skulde bruge for at blive rask. Den samme Søndag Aften var jeg, min Far og J.P. Ellingsgaard ombord i Missionsskibet, og de vare umaadelige venlige. Dr. Greenfeldt havde en fuldstændig Kajak ombord, som han havde faaet i Labrador. Han roede i Kajakken ind til Tinganæs, og det var meget morsomt at se derpaa. Lige straks Kaptainen denne Gang havde været oppe hos Landfogeden med Sundhedspasset, kom han ind til os. Da han saa mig, kendte han mig igen, og han bad mig goddag og var meget venlig. Da han saa min Søster, spurgte han min Fader, om hun nu var rask i øjnene. Han sagde, at denne Gang var Dr. Greenfeldt ikke med, men en anden Doctor var i stedet, som ogsaa var inde hos

os. Kaptainen forærede min Far en stor Bunke engelske Blade. Ogsaa forærede han os en Pakke med bundne Hætter, der ere meget gode at bruge i Snevejr.

13. I Aften foreviste Doctoren paa Missionsskibet en mængde bibelske Billeder oppe hos Mr. Sloan, og det var meget smukt at se. I Aften afsejlede Skibet og Mr. Mitchell afrejste med det til Island. Skibet skal komme tilbage engang i September d.A. og da skal Mr. Mitchel komme tilbage med det.

14. Kom Postdampskibet Laura fra København, og med den fik jeg Brev fra en Drengovre i Jylland, som hedder Sigurd Elkjær. Jeg skrev nemlig engang til Børnebladet Kammeraten og spurgte om de ikke vilde være saa venlige at sætte følgende i Bladet: *Hvis nogen af Kammeratens Læsere har lyst til at korrespondere med en lille Færing er min Adresse: Peter*

Isaksen, Thorshavn, Færøerne.

Det glædede mig meget at faa et Brev fra en ukendt Kammerat.

Som Passagerer med Dampskibet fulgte: Dyr læge Z Djurhuus med frue og deres Plejesøn Haldor Djurhuus. Han skal undersøge Kvægbestanden heroppe, hvorvidt den er fri for Tuberkulose Sygdomme.

Á vitjan í Kirkjubø

22. I Morges Kl. 10 ½ tog vi fra Thorshavn til Kirkebø. Kl. 2 vare vi i Kirkebø. Min Fader gik derhen med den amerikanske Diakonisse Frk Kristina Petersen. Det er 2den Gang, jeg har været derhenne, og denne Gang fik jeg tid til bedre at kunne beskue Kirkebø muren og andre gamle Ting, som findes herhenne. Blandt andet saa jeg et lille Hus, som Bonden i Kirkebø for kort Tid siden har gravet op af Jorden, og som sandsynligvis er blevet brugt ligesom et Ovn til

at smelte Kalk i, da man i det 15 Arh. opførte Muren, der skulde være bleven til en Domkirke, men paa Grund af den Urolighed, som da fandt Sted, aldrig blev fuldført. Man kan tydeligt se, at man var begyndt på Hvælvingerne. Inde i Muren oppe paa Stenvæggen findes flere Hoveder udhugne i Sten, og deriblandt et af den Bisp, der byggede Muren. Den samme Biskop, han hed Hilarius blev dræbt af Bonden i Akrabirgi, efter at Slaget havde staaet i Mannafelsdali. Vi var ikke oppe ved Sverrahule, men den skal nu være meget mindre end hvad den var i Kong Sverres Tid. Lidt sønden for Bygden staa der ligesom en Varde opført af Sten, og det er Levningerne af Kirkebøs ældste Kirke, som fru Gæsa i Kirkebø lod opføre. Den Plads derude kalder man "úti á Likhúsinum". Ved Murens søndre Side kan man se en Stentavle, et Billede der forestiller Jesus paa Korset og to Kvinder derunder, og indenfor denne skal der være indmuret nogle Relikvier, der bestaar af 1 Splinter af Jesu Kors, 1 Flig af Jomfru Marias Silkesærk og 1 Ryghvirvel af Apostelen Peter. Man kan tydelig se, hvorledes de gamle Tjenestekarle eller ogsaa en forhenværende Bonde i Kirkebø, har prøvet paa at hugge den Stenplade bort for at se, om der var noget indenfor, men de have ikke faaet den fra, og nu er det forbudt at gøre nogen som helst Skade paa Muren. Naar man gaar ind i Murens Sakresti, saa ser man et lille Rum som man kan klatre igennem op paa Muren. Til dette Rum skal der have ført en underjordisk Gang, og man kan tydeligt se derinde Begyndelsen til en Vindeltrappe af Sten, som sandsynligvis før har gaaet lige op paa Muren. Igennem denne Løngang skal Bispen Hillarius engang været flygtet, thi da Bonden af Akrabirgi var efter ham at dræbe ham sad han netop og spiste. De raabte da ind i Huset og spurgte, hvor han var. Han raabte da ud til dem, at nu sad Mus — saadan kaldte de ham — ved Aftensmaaltidet og bad dem give sig Madro, og derpaa vidste ingen, hvor han blev af før man saa ham sidde oppe paa Muren med en Økse i Haanden. Fjenderne holdt vagt nedenfor, og da han havde siddet meget længe deroppe, faldt han tilsidst bevidstløs ned fra den 16 Alen høje Mur. De andre kom straks til og dræbte ham. - Den Kirkebøtur var meget morsom.